

РЕШЕНИЕ

№ 3966

гр. София, 14.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 12.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1635** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от И. Б. Б. против принудителна административна мярка „Принудително блокиране на ППС чрез скоба“, приложена на 02.02.2022г. от екип служители към ЦГМ ЕАД С. и ПАМ “Принудително преместване на МПС на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от с.д., както и против наложената ПАМ “принудително преместване” на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от с.д.

В жалбата са изложени оплаквания за за незаконосъобразност на наложените мярки поради допуснати процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Подателят твърди, че няма извършено нарушение, тъй като автомобилът е бил паркиран на необозначено като синя зона място. Поради това незаконосъобразно се явява и последващото действие по принудително преместване на автомобила.

Ответникът по жалбата – Ц. С., служител към ЦГМ ЕАД, чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. По съображения за законосъобразност на наложените от компетентен орган ПАМ моли жалбата срещу нея да бъде отхвърлена.

От фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебен контрол акт, от лице за което индивидуалният административен акт е неблагоприятен, в законоустановения срок, следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта: Съгласно чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с.з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. Според чл. 124 от НОДТСО, оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП. Съгласно Заповед No CO18PD- 95-454/03.08.2018 г., кметът на СО е одобрил „Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип „скоба“. С посочения акт, кметът на СО е определил юридическото лице [фирма], като орган по смисъла на §1, т.1 от АПК, на когото са възложени административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка, като е оправомощил служители на [фирма] с властническите правомощия по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП. Именно поради оправомощаване на служители на общинското предприятие, а не на цялото предприятие, изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инstrukция за работата на служителите на длъжност "Контрольор автомобилен транспорт " и "Контрольор автомобилен транспорт , той и шофьор " в сектор "Принудително задържане" от отдел "Паркиране" на дирекция "Паркиране и мобилност" по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране - "синя зона" и "зелена зона", в която е регламентирал действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка. С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата – служители на [фирма], които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността „контрольор автомобилен транспорт“. По изложените съображения съдът намира, че оспорвания акт – ПАМ е наложен от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия и при спазване на процедурните правила, с оглед на представените по делото допълнителни трудови споразумения, както и длъжностни характеристики, поради което не страда от пороци водещи до нейната нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Страните нямат спора за това, че на 02.02.22г. Лек автомобил алфа ромео с рег. [рег.номер на МПС] е бил неправилно паркиран на [улица], както и че същия е собственост на жалбоподателя И. Б., който живее на същия адрес.

Спорът е доколко мястото на което е бил паркиран попада в т.нар. Зелена зона" на платено почасово паркиране, подзона 25, район "С. СО" кв. Я., жалбоподателя твърди, че процесното МПС е било неправилно паркирано от него върху паркомясто пред собствения му имот, а не върху паркомясто част от т.нар. Зона за паркиране.

Въвеждането на платено паркиране в населените места е нормативно уредено в чл. 99,

ал.1 от ЗДвП - в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Съгласно ал.3, таксата за паркиране се определя от общинския съвет. В чл.167, ал.2, т.1 и т.2 ЗДвП е предвидено, че службите за контрол, определени от кметовете на общините контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства и използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплащана дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство. Със Заповед No COA20-РД95-502/29.12.2020. на кмета на Столична община се въвежда режим на почасово платено паркиране на улици, булеварди и площади – общинска собственост „Синя зона” и „Зелена зона”. Със Заповед No CO18РД-95-454/03.08.2018 г. кметът на Столична община одобрява „Ред и условия за принудително задържане на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба”. В т.2 от приетите Ред и условия е предвидено, че след констатиране на престой на ППС, без заплащане в зоните за почасово платено паркиране от служителите на общинското дружество [фирма], се извършва задържане на ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба”.

Съставеният Протокол на екипите скоби на паркираните автомобили на дата 02.02.2022г. сочи, че процесният автомобил е паркиран на 02.02.22г в на [улица], [населено място], в обхвата на “ Зелена зона“. Протоколът има дата на съставяне и носи подписите на съставилите го лица. От него е виден номерът и марката на автомобила, датата и часът на поставяне на скобата. Посоченото непълно местоположение на процесния автомобил съдът счита за относимо възражение по материалната законосъобразност на ПАМ, но от обясненията на ответниците се установява, че автомобилът е бил паркиран на [улица]срещу № 17 като по този начин попада в обхвата на зона за платено паркиране.

Процесната ПАМ е разпоредена при правилно приложение на материалния закон. Фактическият състав на визираната в чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП мярка за административна принуда, при наличието на който е законосъобразно прилагането ѝ, е ясно установен в законовата норма - да е налице паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане да не е извършено към установения за валидността му момент. Елементите на фактическия състав трябва да са налице кумулативно. Разпоредбата е императивна и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност, административният орган налага предвидената по закон ПАМ с цел заплащане на цената за паркиране и на разходите по прилагане на техническото средство. Предвид нормата на чл.170, ал.1 АПК в тежест на ответника, като издател на акта, е възложено да установи съществуването на фактическите основания, посочени в акта и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Доколкото принудителните административни мерки от този вид се издават чрез действие, за доказване на законосъобразността им са допустими всички доказателствени средства, включително и снимков материал, какъвто е приложен по преписката.

Съгласно чл. 99, ал. 1 от ЗДвП, в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя, може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на

денонощието. Нормата на чл. 99, ал. 2 от ЗДвП, предвижда, че местата за паркиране по ал. 1 се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране. Според разпоредбата на НОДТСО обхватът на „зелена зона“ се определя от Столичен Общински съвет, съгласно одобрен списък, Приложение № 1, а условията и редът за паркиране в зоната се указват с хоризонтална маркировка и вертикална пътна сигнализация от съответните звена на Столична община при спазване на действащите нормативни разпоредби. Смисълт на употребения от националния и местния законодател термин "зона" е пространство, определена територия, чиито граници – улици и булеварди, очертават териториалния обхват на въведения режим на почасово платено паркиране на ППС. В рамките на тази територия се включват съответните разрешени, определени и обозначени за това места за паркиране. Съответно вън от обхвата на зоната остават местата, на които по закон е забранено престоят и паркирането, или такива, паркирането на които би довело до невъзможност да се осъществява движението, или такива по усмотрение на собственика на пътя.

От представените по делото доказателства се установява, че цялата [улица]в [населено място] е включена с решение на общинския съвет в зоната за платено почасово паркиране, където се намира и процесното място на паркиране на лек автомобил марка А. ромео на 02.02.22г. За жалбоподателя спорен по делото е въпросът имало ли е съответна хоризонтална маркировка на конкретното място на паркиране на автомобила, означаваща зоната за платено паркиране. Липсата ѝ според него означава свободна зона, респективно недължимост на такса паркиране по чл.99, ал.3 от ЗДвП, каквато той въобще не твърди да е заплащал. По отношение наличието на вертикална маркировка за „Зелена зона“ не спори, а и действителното ѝ разположение се установява категорично от данните по делото. От снимковия материал е видно, че пред автомобила липсва маркировка. Не се установи пространството пред автомобила да представлява паркинг на някое учреждение. Пространството пред №17 пък е такова за маневриране, а не за паркиране, доколкото липсват каквито и да било данни същото да е било обозначено като такова.

Настоящият съдебен състав счита с оглед очертаната по-горе нормативна уредба, че само липсата на обозначени паркоместа с хоризонтална маркировка не изключва терена им от зоната за платено паркиране, освен ако конкретните такива не попадат в забраната по чл.98 от ЗДвП, каквито данни по делото не се установяват за [улица]срещу № 17. Хоризонталната маркировка с отбелязани паркоместа е само и единствено за улеснение на самите шофьори и целта ѝ е да указва начина на паркиране – надлъжно или напречно на оста. Режимът за безплатно паркиране в обхвата на „Зелена зона“ е изрично регламентиран в чл.55 и сл. От НОДТСО, не е поставен в зависимост от хоризонталната маркировка и не е приложим спрямо жалбоподателя и управлявания от него автомобил. Затова съдът приема, че са осъществени всички материалноправни предпоставки по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП за принудително блокиране на лекия автомобил марка А. ромео на 02.02.2022 г - паркиране на моторно превозно средство в зона, изрично обозначена с пътен знак за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане не е извършено към установения за валидността на плащането момент. С оглед гореизложеното съдът намира, че обжалваната ПАМ „Принудително блокиране на ППС чрез скоба“ е материално законосъобразна и издаването ѝ съответства на целта на закона да се възстановят вредните последици от административното нарушение –

използването на общинската собственост без да е заплатена дължимата за това такса. Подадената срещу нея жалба е неоснователна и подлежи на отхвърляне.

Като неоснователна следва да се приеме и жалбата в частта относно наложената ПАМ “принудително преместване”.

Във връзка с оспорване законосъобразността на първата от приложените спрямо автомобила ПАМ - поставяне на скоба, съдът констатира, че е била спазена процедурата, като е приложен един от възможните методи – поставяне на блокиращо устройство тип „скоба“, които правомощия за регламентирани в чл. 124 от НОДТОСО и т.2-9 от Заповед No COA18-РД-95-454/03.08.2018г. на Кмета на СО. Следва да се отбележи, че именно това е мярката, която предписва цитираната заповед при установените факти, като сочената в жалбата друга и по-тежка мярка е предписана в т. 10 от Заповедта и предвижда, че след изтичане на работното време, при престояване на принудително задържано ППС, без заплащане на таксата от собственика му, същото следва да бъде принудително преместване. В настоящият случаи се установи, че е налице такова поведение на водача, респ. възникнали са и предпоставки за процедура по т. 10 от Заповедта. Същата е спазена и жалбата в тази част следва да се приеме за неоснователна.

Обхватът на различните зони за паркиране в С. е определен в НОДТСО и Заповед No COA20-РД95-502/29.12.2020 г. и приложение No1 към нея. Установява се, че при навлизане в улицата, на която е бил паркиран автомобилът е налице указателна табела за наличие на зонирание, както и ред за заплащане на таксите за това. Мярката е и съответна на целта на закона, защото принудителното задържане на автомобила е способ за санкциониране на допуснатото паркиране без заплащане на дължима такса. При този изход на спора, жалбоподателят следва да понесе направените и претендиращи от насрещната страна разноски в размер на 600 лв. с вкл. ДДС, съгласно представения списък по чл.80 ГПК и доказателства за плащане.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Б. Б. с ЕГН [ЕГН] против принудителна административна мярка „Принудително блокиране на ППС чрез скоба“, приложена на 02.02.2022г. от екип служители към ЦГМ ЕАД С. и ПАМ “Принудително преместване на МПС на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от с.д., както и против наложената ПАМ “принудително преместване” на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от с.д.

ОСЪЖДА И. Б. Б. с ЕГН [ЕГН] да заплати в полза на Ц. С. С., на длъжност „контрольор автомобилен транспорт, тои и шофьор“ в Център за градска мобилност ЕАД, С. сумата от 600 /шестотин/ лева, разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: